

Х. Гена. Протви се то, бабо Красо, туку.....

Б. Краса. Не ѝ бълъжи - всичко въ реда си ще тръгне. Само зговоръ да има.

Кой знай?... Ей, Косъ си направилъ сайгията: пратилъ борика, глокъ, букъ.... и чакъ отъ кждъ!- хе, горъ отъ връхъ Балканъ: чакъ отъ тъхната Кашла.... пъкъ тя!

Какво?

Илийчо го донесе... искаше на нея да го прѣдаде, че тъй му Косъ заржчалъ.

Недоде ли?

Идъше ми отъ срамъ, прѣдъ момчето, въ земята да потъна.

Не ѝ бълъжи. Нали знаешъ и лъля й, Богъ да я прости, пъкъ тукъ здраве, бъше такава. Тя на леля си прилича. Нали я гледамъ.

Охъ, незнамъ!... Тръгва за вода: че нѣма да почака, кога всички ще тръгнатъ и тя другарка да си намъри: пъкъ да свие китка на чело Нали и той иска, като всѣко може съ китка на ухо да се върне отъ изворъ. Ами ще му ритне сърдце, че тогазъ!.... Като го гледамъ, свиди ми се добрината му.... пъкъ богатството му! Пъкъ рода му! Кого можъ ми посочи равенъ на него? Пъкъ тя извила глава: - Дума не дава за него да се каже.

Ами за кого?

За оня прокопсаникъ.-

Кой прокопсаникъ?

Мечкаря!

/Кръсти се/ Боже, Господи! Че дѣ го е видѣла и какво му е харесала, Хубостъта ли? - Богатството или вѣрата!

Е, ха де! Нали за туй се кося. Отъ дѣ се прѣкна лани съ мечката на хорището че да вземе да ѝ открадне поша отъ поясъ!.... Дали съ този пошъ магия ѝ е направилъ или я нѣщо.. незнамъ; отъ тогазъ!....

Гледай ти! Гледай я ти!... Занаята ли му хареса или въ сараи ще я въвиде?

Питамъ я - мълчи.

Мълчи, а?